

Ilman maata, ilman ruokaa

Kolumbialainen *Jose Adán* tietää, miltä maattomuus ja kodittomuus tuntuvat. Hän joutui pakenemaan perheensä kanssa kotoaan FARC-sissiryhmän ja puolisotilaallisten joukkojen taisteluita. Pakomatka kesti kahdeksan kuukautta.

– Minä ja vaimoni emme ole koskaan puhuneet lastemme kanssa siitä ajasta, kun olimme pakolaisina. Se oli vaikeaa aikaa. Kärsimme nälästä, sillä maanviljelijöinä olimme saaneet elantomme kasvattamistamme banaaneista. Pakolaisina olimme ostoruuan varassa, Jose kertoo.

Nyt perhe asuu entisen kotikylänsä lähellä olevassa Bellavistan asutuskeskuksessa, missä aseellisten ryhmien tulo kotinurkille on epätodennäköisempää. Josen suurin toive on, että hänen 6- ja 4-vuotiaat poikansa pääsisivät opiskelemaan. Se pelastaisi poikien tulevaisuuden.

Teksti: Lea Pakkanen/Suomen Lähetysseura

Kuva: Meeri Koutaniemi

Kuvateksti: Jose toivoo, että hänen 6- ja 4-vuotiaat poikansa pääsisivät opiskelemaan.